



ΕΤΟΣ 61ov

31 Μαρτίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 13 (3122)

ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΑΣ

Είναι γνωστή ή προτροπή του Κυρίου «γρηγορείτε και προσεύχεσθε, ίνα μή εισέλθητε εις πειρασμόν» (Μτ. 26,41)· και πάλι, «γρηγορείτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ὥρα ὁ Κύριος ἡμῶν ἔρχεται».

Ἡ ἀρετή τῆς πνευματικῆς ἐτοιμότητος καί ἐγρήγορσος μᾶς προφυλάσσει ἀπό ἀπροσδόκητες πτώσεις στήν ἁμαρτία. Γι' αὐτό εἶναι ὠφέλιμο γιά τήν πνευματική μας ζωή ἡ νήψη πού καλλιέργησαν ὄλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ νηπτικοί πατέρες, οἱ ἀσκητές τῆς ἐρήμου καί οἱ ὀσιακές μοναχικές μορφές καί οἱ δίκαιοι μέσα στόν κόσμο. Τό παράδειγμα τῆς ζωῆς τους, οἱ φωτεινές συμβουλές τους εἶναι πολύτιμη βοήθεια γιά τόν πνευματικό μας ἀγώνα. Ἡ βαθιά πίστη, ἡ κατάνυξη, ἡ ἀδιάσπαστη προσευχή, ἡ ταπεινώσις, ἡ ἐγκράτεια λόγων καί ἔργων εἶναι πνευματικές δυνάμεις πού μᾶς ἐνισχύουν νά διατηροῦμε τήν πνευματική μας ἐγρήγορση. Ὡστε νά ἀποφεύγουμε «τά πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τά καθ' ἡμῶν δοθίως κινούμενα» καί νά μὴν ἀμελοῦμε τή σωτηρία μας. «Νήψατε, γρηγορήσατε» μᾶς συμβουλεύει καί ὁ ἀπ. Πέτρος (Α' Πέτρ. 5,8), διότι ὁ διάβολος σάν λιοντάρι βρυχάται, ψάχνοντας κάποιον νά καταπιεῖ.

Τά αἷτια τῆς πνευματικῆς ἀμέλειας

Ὅμως πολλές φορές παρασυρόμαστε ἀπό ἐπιπολαιότητα καί ἀμέλεια καί βασικές αἰτίες γιά αὐτή μας τή συμπεριφορά εἶναι: Πρῶτο, ἡ ἠλθιψη θεολογικῆς γνώσης. Πολλοί ἀπό τοὺς χριστιανοὺς δέν ἔχουν συνειδητοποιήσει τό ἠθικό καί πνευματικό μεγαλεῖο Ἐκείνου πού μᾶς ἔσωσε ἀπό τήν κατάρα τῆς ἁμαρτίας. Ὁ ἀπ. Παῦλος μᾶς προβάλλει μέσα ἀπό τά λόγια τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαβὶδ τό ἀσύλληπτο μέγεθος τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ γιά νά ἀντιληφθοῦμε ὅτι ὡς Υἱός τοῦ Θεοῦ, εἶναι Ἐκεῖνος πού «ἀρχικά στερέωσε τή γῆ καί ἔργο δικό του εἶναι οἱ οὐρανοί» (Ψλ. 102,26). Εἶναι Ἐκεῖνος διὰ τοῦ ὁποῦ ἔγιναν τά πάντα. Εἶναι συνδημιουργός μέ τόν Πατέρα καί τό Πανάγιο Πνεῦμα. Στόν Χριστό



Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. α΄ 10 - β΄ 3)

Ἄγγελοι· τὰ λειτουργικά πνεύματα

Κατ' ἀρχάς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθῆσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοῦς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἄνθ' ἃ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρροῦμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαίωθη.

ἔδωσε τὴν ἐξουσία ὁ Πατέρας: «Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς» (Μτ. 28,18), ὅπως ὁ ἴδιος εἶπε στοὺς μαθητές του. Ἐκείνος μᾶς βεβαίωσε ὅτι, ἂν καὶ ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ μᾶς, παρέμεινε ἀναληθίωτος ὡς Θεός «αἰεὶ τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος», σύνθρονος πάντοτε μέ τὸν Πατέρα.

Αὐτός, λοιπόν, πού δημιούργησε τὸν κόσμο, ὁ ἴδιος καὶ θά τὸν ἀλλιάξει. Γιατί ὁ κόσμος αὐτὸς ὀδηγεῖται σὴ φθορά, ὅπως τὰ ρούχα πού παλιώνουν, καὶ ὁ Χριστὸς θά τὸν ἀποσύρει, ὅπως τυλίγεται ἓνας μανδύας (Ψλ. 101,27). Ὅ,τι ἐμεῖς βλέπουμε σήμερα θά ἀλλιάξει καὶ θά δημιουργηθοῦν καινούργια γῆ καὶ καινούργιοι οὐρανοί, ὅπου δέν θά ἐπικρατεῖ ἡ ἀδικία τῆς ἀνθρώπινης ἀποστασίας, ἀλλὰ θά εἶναι ἀντάξια τῆς προσδοκίας τῆς ὀρθόδοξης ὁμολογίας μας: «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Διότι ὅπως μᾶς ἐπισημαίνει ὁ ἅπ. Παῦλος: «Εἰ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις» (Β΄ Κορ. 5,17). Ὅποιοι πιστεύει καὶ ζεῖ ἐν Χριστῷ, ζεῖ τὸν καινούργιο αἰῶνα. Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι «μέχρι νᾶ παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, δέν θά πάψῃ νᾶ ἰσχύει οὔτε ἓνα γιώτα, οὔτε μία ὀξεία ἀπὸ τὸ νόμο μέχρι νᾶ ὀλοκληρωθοῦν τὰ πάντα» (Μτ. 5,18).

Ἦς μὴν παρασυρόμαστε, λοιπόν, ἀπὸ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου. Ὁ χρόνος δέν ἀπαλείφει τίς αἰώνιες ἀλήθειες τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶναι ἀνεξίτητες.

Ἄκαθησυχασμός τῆς συνειδήσεως

Συμβαίνει νᾶ παρασυρόμεθα ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Θεός, ὡς Θεός ἀγάπης καὶ εὐσπλαχνίας, δέν ἤλθε στὸν κόσμο γιὰ νᾶ μᾶς τιμωρήσει. Ἐπομένως, ὑπάρχει μόνιμη ἀνοχή Του στὶς παρεκτροπές μας, ἀκόμη καὶ σὴν ἀποστασία μας ἀπὸ τὸ θέλημά Του. Ὅμως ὀφείλουμε νᾶ εἴμαστε προσεκτικοί, διότι ὁ Θεός τῆς ἀγάπης δέν παύει νᾶ εἶναι καὶ Θεός τῆς δικαιοσύνης. Ὅταν ἐκδηλώνει τὴν ἀγά-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Σύ Κύριε εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γῆν ἐθεμελίωσες καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ θά καταστραφοῦν, ἀλλὰ σύ παραμένεις· ὅλοι θά παλνώσουν σάν ἔνδυμα, σάν μανδύαν θά τοὺς τυλίξης καὶ θά ἀλλαγοῦν. Σύ ὁμως εἶσαι ὁ ἴδιος καὶ τὰ ἔτη σου δέν θά τελειώσουν. Σέ ποιόν δέ ἀπό τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτέ ὁ Θεός, Κάθισε εἰς τὰ δεξιά μου, ἕως οὔτου κάνω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδιῶν σου; Δέν εἶναι ὅλοι πνεύματα πού ὑπηρετοῦν καὶ ἀποστέλλονται δι' ὑπηρεσίαν χάριν ἐκείνων, πού μέλλουν νά κληρονομήσουν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο πρέπει ἡμεῖς νά προσέχωμεν περισσότερον εἰς ὅσα ἀκούσαμε, μὴ τυχόν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπ' αὐτά. Διότι ἐάν ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος ἐκπρύχθηκε δι' ἀγγέλων, εἶχε κύρος καὶ κάθε παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβε δικαίαν ἀνταπόδοσιν, πῶς θά ξεφύγωμεν ἡμεῖς, ἐάν δεῖξωμεν ἀμέλειαν διὰ μιάν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; Ἡ σωτηρία αὐτὴ ἄρχισε νά κηρύττεται ἀπὸ τὸν Κύριον, ἔπειτα μᾶς ἐβεβαιώθηκε ἀπὸ ἐκείνους πού τὴν ἀκούσαν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

πη Του στοὺς ἀνθρώπους δέν βάζει στὴν ἄκρην τὴ δικαιοσύνη του. Καὶ ὅταν φανερώνει τὴ δικαιοσύνη του δέν ξεχνᾷ τὴν ἀγάπην του. Ἡ θεία ἀγάπη εἶναι ἁρμονικὰ συνδεδεμένη μὲ τὴ θεία δικαιοσύνη, ὥστε νά ἀγαπᾷ μὲ δικαιοσύνη καὶ νά δικαιοῦναι ἀπὸ ἀγάπην.

Ἡ μακροθυμία ὁμως τοῦ Θεοῦ ἕναν σκοπὸ ἔχει, νά μᾶς ὀδηγεῖ σέ μετάνοια. Ὁ ἀπ. Πέτρος μᾶς λέει ὅτι ὁ Θεός: «Μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλιόμενός τις ἀπολήσθαι, ἀλλ' ἅ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι» (Β' Πέτρ. 3, 9). Μακροθυμεῖ στά ἁλάθη καὶ τίς παρεκτροπές μας γιατί δέν θέλει νά χάσουμε τὴ σωτηρία μας, ἀλλ' ἅ νά μᾶς ὀδηγήσει σέ διόρθωση καὶ ὄχι σέ ἀπειθεία. Ἐάν δέν δεῖξουμε πρόθεση ἀλλογαῆς καὶ διορθώσεως ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ θά μᾶς κρίνει διότι δέν ἀξιοποιήσαμε τὴν εὐκαιρία τῆς σωτηρίας μας. Καὶ θά βρεθοῦμε πρό ἐκπλήξεων διότι, ὅπως πάλι μᾶς ἐπισημαίνει ὁ ἀπ. Πέτρος, ὁ Κύριος θά ἔλθῃ «ὡς κλέπτης ἐν νυκτί» (στ. 10) γιὰ νά κρίνει τὸν κόσμον.

Ὁ ἀπ. Παῦλος μᾶς λέει ξεκάθαρα, ὅτι κάθε παράβασις καὶ παρακοή τοῦ νόμου καὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀλλ' ἅ καὶ ἀπὸ ἀγγέλους (Ἐωσφόρος) εἶχε καὶ τὴν ἀνάλογον συνέπεια: «Πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβε ἔνδικον μισθαποδοσίαν» (Ἐβρ. 2, 2). Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἔχει πλεῖστα ὅσα παραδείγματα. Ἄν λοιπόν αὐτὸ συνέβη στὴν Π. Διαθήκη ἐπειδὴ ὁ ἐκλεκτός λαὸς τοῦ Θεοῦ παρέκλινε ἀπὸ τίς ἐντολές τοῦ Νόμου, πῶς εἶναι δυνατόν ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ νά ξεφύγουμε, νά ἐξαιρεθοῦμε ἀπὸ τίς συνέπειες μιᾶς τέτοιας συμπεριφορᾶς ἔναντι τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τὴν ὀλέθρια ἐπιπολαιότητά μας νά ἀμελήσουμε τέτοια σωτηρία. Σωτηρία πού συγκριτικὰ μὲ τὸ Νόμον εἶναι ἄπειρες

31 Μαρτίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ).
Υπατίου επσκοπού Γαγγρών ιερομ. († 326), Ἀκακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.
Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μρ. β΄ 1-12.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Ἀπριλίου, Γ΄ Νηστειῶν (τῆς Σταυροπροσκυνήσεως).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μρ. π΄ 34 - θ΄ 1.

φορές μεγαλύτερη καί τιμιώτερη. Διότι ἐδῶ θυσίασε ὁ Πατήρ τόν Υἱόν Του τόν Μονογενή γιά τή σωτηρία μας. Ἀγορασθήκαμε ἀπό τήν ἁμαρτία μέ τήν ἀνεκτίμητη τιμή τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐσ ἔχουμε κατά νοῦν αὐτή τή μεγάλη ἀλήθεια καί ἄς ρυθμίζουμε τή ζωή μας μέ ἐν Χριστῷ σωφροσύνη καί σύνεση.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (Κείμ. – Μετάφραση)
Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ (Κείμ. – Μετάφρ.)

Δύο νέα ἐγκόλπια, σέ πολυτελή ἔκδοση, ἐκδόθηκαν καί κυκλοφοροῦνται ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, γιά νά ἐμβαθύνει ὁ πιστός νοηματικά στίς ἐξαισίες καί μυσταγωγικές εὐχές τῶν ἱερῶν κειμένων. Ἡ μετάφραση τῶν κειμένων ἔγινε ἀπό τόν θεολόγο Εὐάγγ. Γ. Καρακοβούνη.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

(Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχῆμα 10X14 ἑκατ., σσ. 100)

Στήν ἐπιτυχημένη σειρά τευχιδίων τῆς θείας Λατρείας, σέ πολυτελή ἔκδοση, κυκλοφόρησε καί τό παρόν, σέ δίχρωμη ἐκτύπωση καί ἐξώφυλλο σέ τετραχρωμία. Σέ παράλληλες σελίδες παρατίθεται τό ἀρχαῖο κείμενο καί ἡ μετάφραση σέ ἀπλή δημοτική, γεγονός πού βοηθᾷ τόν προσευχόμενο ἢ ἀναγνώστη στήν κατανόηση τῶν ὑψηλῶν νοημάτων τῆς Ἀκολουθίας τῆς Μεταλήψεως.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr